

Производството е на основание чл.59 и следващите от ЗАНН.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – П.М.Д. от с.Маленово, Общ.Стралджа, Област Ямбол, ЕГН ***** е депозирала жалба против Наказателно Постановление №*****/12.04.2023г. на Началника на РУ-Димитровград, с което за това, че на 28.03.2023г. около 17:00 часа в гр.Димитровград, на бул.”Д.Благоев” №10, при извършване на полицейска проверка не представя документ за самоличност, с който да установи самоличността си, с което виновно нарушила чл.6 от ЗБЛД, поради което и на основание чл.53 от ЗАНН и чл.80, т.5 от ЗБЛД ѝ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50лв.

Излага доводи за незаконосъобразност и необоснованост на наказателното постановление, както и че същото било издадено при нарушение на процесуалните правила, моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание:

Жалбоподателят- редовно призован, не се явява в с.з. и не взема становище по жалбата си.

АДМ.-НАКАЗВАЩИЯ ОРГАН- Началник РУ-МВР-Димитровград – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не взема становище по депозираната жалба.

Районна Прокуратура- Хасково, ТО- Димитровград- редовно призовани, не изпращат представител и не взема становище по депозираната жалба.

С оглед представените по делото доказателства и събраните в съдебното заседание такива, съдът намира следното:

На 28.03.2023г. около 17ч., полицейските служители при РУ-МВР-Димитровград- св.П.С. и св.А.Й., изпълнявали служебните си задължения. Извършвайки обход из улиците на града, същите забелязали лице със странно поведение на ул.“Простор“. Приблизили се и попитали за името, като поискали и личната карта на лицето. Смислен словесен контакт не могли да осъществят, при което лицето от женски пол било отведено до сградата на РУ-МВР-Димитровград. Там били извършени съответните проверки и запитвани, като полицейските служители установили, че лицето е настоящият жалбоподател П.М.Д. и същата е издирвана от дом за умствено изостанали лица. Установили също, че същата е настанена в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост в с.Младеново, Общ.Стралджа, област Ямбол. Това обстоятелство е потвърдено и от г-жа М.Н.- директор на дома, която всъщност е подала жалбата срещу наказателното постановление.

Въпреки това, на Д. бил съставен АУАН бланков №370718/28.03.2023г.- за това, че при извършване на полицейска проверка не представя документ за самоличност. Като разпоредба, която е нарушена е описана тази на чл.6 от ЗБЛД.

Актът е връчен същия ден на нарушителя Д., която подписала същия без да посочва възражения.

На 12.04.2023г. е издадено предметното на настоящото производство наказателно постановление №***** от Началника на РУ-МВР-Димитровград, с което за описаното нарушение на чл.6 от ЗБЛД, на основание чл.80, т.5 от ЗБЛД, на Д. е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50лв.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 24.04.2023г., видно от неразделна разписка към него, а жалбата против постановлението е депозирана на 04.05.2023г., видно от поставения входящ номер от адм.-наказващия орган- т.е. в законоустановения 14-дневен срок.

Горните факти се установяват от акта за установяване на административно нарушение бланков №370718/28.03.2023г., НП №***** от Началника на РУ-МВР-Димитровград, показанията на актосъставителя Иван Кирилов и свидетеля по установяване на нарушението и по съставянето на акта П.С., които показания са кредитирани от съда като достоверни поради тяхната непротиворечивост и безпристрастност.

Производството е по чл.59 и следващите от ЗАНН. Подадена е жалба от лице, на което по реда на ЗАНН е наложена санкция за деяние, третирано като нарушение от ЗАНН, жалбата е подадена пред компетентен за това съд, спазени са общите и специални изисквания на ЗАНН и НПК в тази насока, предвид което съдът разгледа жалбата по същество.

Проверявайки по отделно съответствието на процесуалните предпоставки при издаване на обжалваното постановление и законосъобразността и обосноваността на наложеното наказание, в съответствие с материалните норми, съдът намира:

- При съставяне на акт за установяване на административно нарушение бланков №370718/28.03.2023г., като цяло са спазени изискванията на чл.42 от ЗАНН.

Както при съставянето на АУАН, така и при издаването на обжалваното наказателно постановление обаче, са допуснати нарушения и то съществени.

Следва да се поясни, че нарушението трябва текстово да е описано ясно и от това описание да може да се направи безспорен извод за това какво точно е нарушението, а при сравнение с посочения цифрово текст от закона, да може да се изгради правилна представа, като е недопустимо нарушителя сам да сглобява или доизяснява нарушението, което му е вменено.

Следва също така административното нарушение да е установено безспорно като време, място и начин на извършване, като е установен безспорно и нарушителя. В случая това е извършено от контролните органи, но същите не са отчели друго съществено обстоятелство. Съобразно разпоредбата на чл.26, ал.1 от ЗАНН административно-наказателно отговорни са пълнолетните лица, навършили 18 години, които са извършили административни нарушения в

състояние на вменяемост. В случая е спорно дали Д. е действала в състояние на вменяемост, доколкото са налице безспорни данни, че същата е била настанена в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост в с.Младеново, Общ.Стралджа, област Ямбол. Тези съмнения се допълват и засилват при разпита на свидетелите- полицейски служители, според които Д. е говорела несвързано и не е разбирала смисъла на задаваните ѝ въпроси.

Доколкото е налице не само неустановеност на едно от задължителните обстоятелства, за да може да се ангажира адм.-наказателната отговорност на едно лице- а именно същото да е вменяемо, в случая са налице и основателни съмнения, че същото е било в такова състояние. А доколкото това установяване и доказване е в тежест на адм.-наказващият орган, то в случая липсва установяване на една от задължителните предпоставки за ангажиране на адм.-наказателната отговорност. Тези нарушения на материалния закон са съществени и водят до отмяна на наказателното постановление, без да бъдат разглеждани фактите по същество.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът постанови решението си.